

USTAWA
z dnia 29 grudnia 2005 r.
o ustanowieniu programu wieloletniego „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”

Art. 1. 1. Ustanawia się program wieloletni „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”, zwany dalej „Programem”.

2. Program jest programem wieloletnim w rozumieniu art. 80 ustawy⁽¹⁾ z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.) i jest realizowany w latach 2006-2009.

Art. 2. Celem Programu jest:

- 1) wsparcie gmin w wypełnianiu zadań własnych o charakterze obowiązkowym w zakresie dożywiania dzieci oraz zapewnienia posiłku osobom jego pozbawionym, ze szczególnym uwzględnieniem osób z terenów objętych wysokim poziomem bezrobocia i ze środowisk wiejskich;
- 2) długofalowe działanie w zakresie poprawy stanu zdrowia dzieci i młodzieży poprzez ograniczanie zjawiska niedożywienia;
- 3) upowszechnianie zdrowego stylu żywienia;
- 4) poprawa poziomu życia osób i rodzin o niskich dochodach;
- 5) rozwój w gminach bazy żywieniowej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dzieci i młodzieży.

Art. 3. W ramach Programu są realizowane działania dotyczące w szczególności:

1) zapewnienia pomocy w zakresie dożywiania:

- a) dzieciom do 7 roku życia,
- b) uczniom do czasu ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej,
- c) osobom i rodzinom znajdującym się w sytuacjach wymienionych w art. 7 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o pomocy społecznej”, w szczególności osobom samotnym, w podeszłym wieku, chorym lub niepełnosprawnym
- w formie posiłku, świadczenia pieniężnego na zakup posiłku lub żywności albo świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych;
- 2) wdrożenia działań zmierzających do rozwoju i wykorzystywania bazy żywieniowej w gminach lub zwiększenia jej dostępności, w tym tworzenia lub doposażenia punktów przygotowywania lub wydawania posiłków oraz dowozu posiłków;
- 3) utworzenia systemu ciągłego monitorowania skuteczności działań realizowanych w ramach Programu w skali kraju i poszczególnych regionach kraju.

Art. 4. Udzielanie pomocy w formie posiłku lub świadczenia rzeczowego w postaci produktów żywnościowych może być zlecone podmiotom, o których mowa w art. 25 ustawy o pomocy społecznej, w trybie określonym w tej ustawie.

Art. 5. 1. Pomoc w zakresie dożywiania może być przyznana nieodpłatnie osobom i rodzinom, o których mowa w art. 3 pkt 1, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 150 % kryterium dochodowego, o którym mowa odpowiednio w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o pomocy społecznej.

2. Rada gminy może podjąć uchwałę o podwyższeniu kryterium dochodowego, o którym mowa w ust. 1.

Art. 6. 1. Pomoc w formie posiłku może być przyznana odpłatnie osobom i rodzinom, o których mowa w art. 3 pkt 1, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie przekracza kryterium, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo 2.

2. Rada gminy, w drodze uchwały, określa warunki odpłatności za pomoc, o której mowa w ust. 1.

Art. 7. Do udzielania pomocy w zakresie dożywiania mają zastosowanie odpowiednio przepisy ustawy o pomocy społecznej, dotyczące udzielania świadczeń z pomocy społecznej.

Art. 8. 1. Program jest realizowany w gminach.

2. Koordynatorem Programu w gminie jest wójt (burmistrz, prezydent miasta), który przekazuje kwartalną informację o realizacji Programu w gminie do właściwego wojewody.

Art. 9. Koordynatorem Programu w województwie jest wojewoda, który:

- 1) dokonuje podziału środków budżetu państwa przeznaczonych na realizację Programu na poszczególne gminy;
- 2) monitoruje realizację Programu na terenie województwa i przekazuje kwartalną informację w tej sprawie do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 10. Program jest koordynowany, we współpracy z ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, który:

- 1) planuje wysokość środków finansowych na realizację Programu w kolejnych dwóch latach;
- 2) opracowuje projekt harmonogramu zadań wykonywanych w ramach Programu na kolejny rok budżetowy oraz kierunki realizacji Programu na następne dwa lata;
- 3) składa wnioski do ministra właściwego do spraw budżetu, w zakresie podziału na województwa środków rezerwy celowej budżetu państwa zaplanowanych na realizację Programu na dany rok budżetowy;
- 4) koordynuje współpracę między wszystkimi podmiotami realizującymi poszczególne działania wynikające z Programu;
- 5) monitoruje realizację Programu za pośrednictwem wojewodów;
- 6) opracowuje roczne sprawozdanie z realizacji Programu, na podstawie informacji przekazanych przez ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania oraz wojewodów.

Art. 11. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania upowszechnia informacje o Programie, mając na uwadze efektywną realizację Programu w szkołach i placówkach oświatowych, oraz monitoruje jego realizację i przekazuje roczną informację w tej sprawie do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego do końca lutego następnego roku.

Art. 12. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedstawia Radzie Ministrów projekt harmonogramu zadań wykonywanych w ramach Programu na kolejny rok budżetowy oraz kierunki realizacji Programu na następne dwa lata, a także roczne sprawozdanie z realizacji Programu za poprzedni rok budżetowy, do dnia 31 maja.

2. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, harmonogram zadań wykonywanych w ramach Programu na kolejny rok budżetowy oraz kierunki realizacji Programu na następne dwa lata.

Art. 13. 1. Program jest finansowany z budżetu państwa oraz ze środków budżetów gmin, a łączne nakłady na finansowanie Programu w całym okresie jego realizacji wyniosą nie mniej niż 2 900 000 tys. zł.

2. Planowane środki z budżetu państwa na realizację działań przewidzianych w ramach Programu nie mogą być w poszczególnych latach mniejsze niż 500 000 tys. zł.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, są planowane w budżetach wojewodów oraz w rezerwie celowej budżetu państwa.

Art. 14. 1. Na realizację Programu gmina może otrzymać dotację, jeżeli udział środków własnych gminy wynosi nie mniej niż 40 % przewidywanych kosztów realizacji Programu.

2. Na uzasadniony, pisemny wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta) wojewoda może wyrazić zgodę na zwiększenie dotacji, z tym że udział środków własnych gminy nie może wynosić mniej niż 20 % przewidywanych kosztów realizacji Programu.

3. Dotację przyznaje wojewoda na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Wysokość dotacji jest ustalana na podstawie porozumienia między wojewodą a wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta), mając na uwadze w szczególności liczbę dzieci i młodzieży oraz innych osób wymagających pomocy w zakresie dożywiania, konieczność rozwoju bazy żywieniowej i dowozu posiłków, a także sytuację finansową gminy.

5. Niewykorzystana dotacja podlega zwrotowi na zasadach przewidzianych w ustawie⁽⁴⁾ z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.

Art. 15. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji Programu, sposób planowania i dokonywania podziału środków budżetu państwa przyznanych na realizację Programu oraz zakres i formy monitorowania realizacji Programu, mając na względzie jego skuteczność i efektywność.

Art. 16. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedstawi Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż do dnia 30 czerwca, roczne sprawozdanie z realizacji Programu za poprzedni rok budżetowy, harmonogram zadań wykonywanych w ramach Programu na kolejny rok budżetowy oraz kierunki realizacji Programu na następne dwa lata.

Art. 17. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.⁽⁶⁾) w art. 80 w ust. 3 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) pomocy społecznej.”

Art. 18. Harmonogram zadań wykonywanych w ramach Programu na rok 2006 Rada Ministrów przyjmuje, w drodze uchwały, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁽⁷⁾, z mocą od dnia 31 grudnia 2005 r.